

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 56 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 135 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdan tulkinta — Yksityisasiakkaille tarkoitettujen arvopaperiomaisuuden hallinnointipalvelujen vapauttaminen verosta

Tuomiolauselma

- 1) Pääasiassa kyseessä olevan kaltainen arvopaperiomaisuuden hallinnointipalvelu eli toiminta, jossa verovelvollinen päättää korvausta vastaan oman harkintansa mukaan arvopapereiden ostosta ja myynnistä ja toteuttaa tämän päätöksen ostamalla ja myymällä arvopapereita, muodostuu kahdesta osatekijästä, jotka liittyvät niin läheisesti yhteen, että ne muodostavat objektiivisesti tarkasteltuna yhden taloudellisen suorituksen.
- 2) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 135 artiklan 1 kohdan f tai g alakohtaa on tulkittava niin, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaista arvopaperiomaisuuden hallinnointia ei ole mainitun säännöksen mukaan vapautettu arvonlisäverosta.
- 3) Direktiivin 2006/112 56 artiklan 1 kohdan e alakohtaa on tulkittava niin, ettei sitä sovelleta ainoastaan mainitun direktiivin 135 artiklan 1 kohdan a–g kohdassa mainittuihin palveluihin, vaan myös arvopaperiomaisuuden hallinnointipalveluihin.

(¹) EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 19.7.2012 (Korkeimman hallinto-oikeuden (Suomi) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö v. A Oy

(Asia C-48/11) (¹)

(Välitön verotus — Sijoittautumisvapaus — Pääomien vapaa liikkuvuus — ETA-sopimus — 31 ja 40 artikla — Direktiivi 2009/133/EY — Soveltamisala — Jäsenvaltioon sijoittautuneen ja ETA-sopimuksen sopimuspuolena olevaan kolmanteen valtioon sijoittautuneen yhtiön välinen osakevaihto — Veroetuuden epäminen — Veroasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskeva sopimus)

(2012/C 295/12)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Valittajan vastapuoli: A Oy

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Korkein hallinto-oikeus — Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen (EYVL L 1, s. 1) 31 ja 40 artikla — Eri jäsenvaltioissa olevia yhtiöitä koskeviin sulautumisiin, jakautumisiin, osittaisjakautumisiin, varojensiirtoihin ja osakkeiden vaihtoihin sekä eurooppayhtiön (SE) tai eurooppaosuuskunnan (SCE) sääntömääräisen kotipaikan siirtoon jäsenvaltioiden välillä sovellettavasta yhteisestä verojärjestelmästä 19.10.2009 annetun neuvoston direktiivin 2009/133/EY (EUVL L 310, s. 34) tulkinta — Direktiivin soveltamisala — Osakevaihto Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautuneen yhtiön ja ETA-sopimuksen sopimuspuolena olevaan kolmanteen valtioon (Norja) sijoittautuneen yhtiön välillä — Näiden toimien rinnastaminen verotuksessa kotimaisten yhtiöiden väliseen tai jäsenvaltioihin sijoittautuneiden yhtiöiden väliseen osakevaihtoon

Tuomiolauselma

Euroopan talousalueesta 2.5.1992 tehdyn sopimuksen 31 artikla on esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa osakkeiden veronalaisena luovutuksena pidetään osakevaihtoa kyseisen jäsenvaltion alueelle sijoittautuneen yhtiön ja ETA-sopimuksen sopimuspuolena olevan kolmannen valtion alueelle sijoittautuneen yhtiön välillä, vaikka tällainen järjestely olisi verotuksellisesti neutraali, jos sen osapuolina olisi ainoastaan kotimaisia yhtiöitä tai muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita yhtiöitä, mikäli kyseisen jäsenvaltion ja kolmannen valtion välillä on veroasioissa annettavaa keskinäistä virka-apua koskeva sopimus, jossa määrätään kansallisten viranomaisten välisestä tietojenvaihdosta, joka on yhtä tehokasta kuin jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten keskinäisestä avusta välittömien verojen alalla 19.12.1977 annetussa neuvoston direktiivissä 77/799/ETY ja hallinnollisesta yhteistyöstä verotuksen alalla ja direktiivin 77/799/ETY kumoamisesta 15.2.2011 annetussa neuvoston direktiivissä 2011/16/EU säädetty tietojenvaihto, mistä varmistuminen on kansallisen tuomioistuimen tehtävänä.

(¹) EUVL C 103, 2.4.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 19.7.2012 (Hessisches Landessozialgericht, Darmstadtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Land Hessen v. Florence Feyerbacher

(Asia C-62/11) (¹)

(Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja EKP:n perussäännöstä tehty pöytäkirja — 36 artikla — Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehty pöytäkirja — 13, 15 ja 23 artikla — EKP:n kotipaikkasopimus — 15 artikla — Saksan sosiaalilainsäädännön säännösten, joissa säädetään vanhempainrahasta, soveltaminen EKP:n henkilöstöön)

(2012/C 295/13)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Land Hessen

Vastaaja: Florence Feyerbacher

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt — Euroopan keskuspankin (EKP) kotipaikasta Saksan liittotasavallan hallituksen ja kyseisen toimielimen välillä 18.9.1998 tehdyn sopimuksen 15 artiklan, tarkasteltuna yhdessä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan 36 artiklan kanssa, tulkinta — Euroopan keskuspankin virkamiehen, joka on Saksan kansalainen, oikeus Saksan lainsäädännön mukaiseen vanhempainrahaan — Euroopan keskuspankin kotipaikasta tehdyn sopimuksen luokittelu osaksi unionin oikeutta vai kansainväliseksi sopimukseksi — Saksan sosiaalilainsäädännön vanhempainrahaa koskevien säännösten soveltaminen Euroopan keskuspankin työntekijöihin

Tuomiolauselmä

Euroopan keskuspankin kotipaikasta Saksan hallituksen ja kyseisen toimielimen välillä 18.9.1998 tehdyn sopimuksen 15 artiklassa, tarkasteltuna yhdessä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä tehdyn pöytäkirjan, joka on EY:n perustamissopimuksen liitteenä, 36 artiklan kanssa, ei suljeta pois sitä, että Saksan liittotasavalta voisi myöntää pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen avustuksen.

(¹) EUVL C 145, 14.5.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 19.7.2012 (Oberlandesgericht Kölnin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — ebookers.com Deutschland GmbH v. Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

(Asia C-112/11) (¹)

(Liikenne — Lentoliikenne — Lentoliikenteen harjoittamisen yhteiset säännöt unionissa — Asetus (EY) N:o 1008/2008 — Lentomatkan myyjän velvollisuus varmistaa, että asiakkaat hyväksyvät vapaaehtoisesti valinnaiset lisämaksut — Käsite ”valinnaiset lisämaksut” — Riippumattoman vakuutusyhtiön tarjoaman lennon peruuntumisvakuutuksen hinta, joka on osa kokonaishintaa)

(2012/C 295/14)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Oberlandesgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: ebookers.com Deutschland GmbH

Vastaaja: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband eV

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Oberlandesgericht Köln — Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä 24.9.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 (EUVL L 293, s. 3) 23 artiklan 1 kohdan tulkinta — Lentomatkan välittäjän velvollisuus varmistaa, että asiakkaat hyväksyvät vapaaehtoisesti valinnaiset lisämaksut — Käsite ”valinnaiset lisämaksut” — Riippumattoman vakuutusyhtiön tarjoaman matkan peruuntumisvakuutuksen hinta, joka on osa kokonaishintaa ja joka peritään lentomatkatajalta yhdessä lentohinnan kanssa

Tuomiolauselmä

Lentoliikenteen harjoittamisen yhteisistä säännöistä yhteisössä 24.9.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1008/2008 23 artiklan 1 kohdan viimeisessä virkkeessä tarkoitettua käsitettä ”valinnaiset lisämaksut” on tulkittava siten, että se kattaa lentomatkiaan liittyvät maksut muun osapuolen kuin lentoyhtiön tarjoamista suorituksista, kuten pääasiassa kyseessä olevasta lennon peruuntumisvakuutuksesta, joiden hinnan tämän lentomatkan myyjä perii asiakkaalta yhteishinnassa yhdessä lentohinnan kanssa.

(¹) EUVL C 173, 11.6.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 19.7.2012 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd v. Comptroller-General of Patents

(Asia C-130/11) (¹)

(Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — Lisäsuojatodistus — Asetus (EY) N:o 469/2009 — 3 artikla — Edellytykset saamiselle — Lääke, jolle on annettu voimassa oleva markkinoille saattamista koskeva lupa — Ensimmäinen lupa — Tuote, jolle on ensin annettu lupa eläimille tarkoitettuna lääkkeenä ja sittemmin ihmisille tarkoitettuna lääkkeenä)

(2012/C 295/15)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Neurim Pharmaceuticals (1991) Ltd

Vastaaja: Comptroller-General of Patents